

[Gustav Pedersen.]

Jeg kan desværre ikke faa Tid til at gøre Bemærkninger til alt, hvad der er sagt, men jeg vil gerne sige, at jeg forstaaer f. Eks. ikke, naar det ærede Medlem Hr. Sønderup taler om ulovlige Strejker i denne Forbindelse, hvad det har med Forslaget at gøre. Der er jo ingen, der faar Arbejdsløshedsunderstøttelse til ulovlige Strejker, man faar end ikke Understøttelse af Forbundet til ulovlige Strejker. Hvis ulovlige Strejker skal bringes i Forbindelse med dette Lovforslag, kan det kun være under den Forudsætning, at der er nogen, som hjælper de strejkende understøttelsesmæssigt under disse Strejker, men det er der ikke Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Sønderup talte ogsaa om, at det var ikke Mening med $\frac{2}{3}$ -Grænsen, at der skulde være Plads for en Opsparing i den Tid, man havde Arbejde, for at tage det. Nej, det er jeg godt klar over, det var heller ikke det, jeg sagde. Jeg sagde, at det var Forudsætningen for, at man kunde holde Understøttelserne saa langt nede i de normale Aar, at der var visse Ressourcer at tære paa. Hvis man først kommer saa langt, at selve det at klare Eksistensen knap nok kan gennemføres med Arbejdslønnen, staaer man økonomisk anderledes den Dag, Arbejdet er ophørt. Her gentager jeg: det er ikke alene de arbejdsløse, der har opbrugt deres Reserver, det er langt den overvejende Del af dem, der har arbejdet paa det, man kalder normal Arbejderløn. De har i hvert Fald baade paa Beklædningskontoen og med Hensyn til Hjemmet og alt, hvad dertil hører, slidt saa meget og faaet saa faa Fornyelser eller saa daarlige Fornyelser, at de er nødt til at betragte deres Økonomi ud fra helt andre Forhold end de normale.

Derfor bliver Kvintessensen af hele denne Situation — det vil jeg gerne slutte med —, at de unormale Forhold eksisterer i fuldt saa høj Grad nu som de gjorde for et halvt Aar siden, og derfor er det urimeligt, at man staaende foran den allerværste Periode lige paa een Gang vil skære ned med et Beløb, som slet ikke er lille i Forhold til det, det drejer sig om, og hvad de paa-gældende har at budgettere med.

Derfor vil jeg gerne igen sige, at vi er selvfølgelig villige til at forhandle, men jeg vil meget indtrængende henstille, at man gør sig klart, at det, der foreligger at forhandle om her, ikke er et godt Forhandlingsgrundlag.

Sønderup: Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Gustav Pedersen sige, at naar det ærede Medlem var inde paa Arbejdsforholdene i Forbindelse med Landbruget og nævnte noget om, at Anledningen til, at Landbruget ikke kunde fastholde sin Arbejdskraft, bl. a. var den, at der ingen Udsigter var til at blive selvstændig, saa er det kun til Dels rigtigt. Hvis man tager en statistisk Vurdering af Forholdene, viser det sig, at der er praktisk talt ikke et Erhverv, hvor der er saa mange af dets smaa Arbejdere, der naar frem til en selvstændig Stilling, som Tilfældet er inden for Landbruget. Jeg ved godt, det er blevet en almindelig Talemaade, men hvis man vil gøre sig den Ulejlighed nærmere at undersøge Forholdet, vil man blive klar over, at denne Talemaade ikke holder Stik.

Hvad angaar Spørgsmaalet om de ulovlige Strejker, ja, saa ved jeg lige saa godt som det ærede Medlem, at man ikke faar Arbejdsløshedsunderstøttelse, naar man gaar i Strejke; men den Forbindelse, hvori jeg nævnte Problemet med de ulovlige Strejker, var i min Fremhæven af Betydningen af, at vi fik alle Kræfter taget i Brug, for at vi kunde faa Produktionen sat i Gang.

Maa jeg endvidere sige, at naar Talen er om, hvad der var Baggrunden for den Ordning, vi fik realiseret i Foraaret, kan vi selvfølgelig til Dagens Ende diskutere dette Problem, men jeg vil fastholde min Opfattelse, at den fornemste Baggrund for den Ordning, vi fik i Foraaret, var den Situation, at vi vilde forhindre, at vore Arbejdere tog Beskæftigelse hos Tyskerne. Nu kan man vende og dreje det, hvordan man vil, men man kommer ikke uden om, at saafremt der ikke er en rimelig Spændvidde imellem Understøttelse og Indtjeningsmuligheder, faar man aldrig en fornuftig Ordning paa hele Forsikringsproblemet i Forbindelse med Arbejdsløshedslovgivningen.

Maa jeg saa sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at jeg var meget glad ved det ærede Medlems Udtalelser til at begynde med, hvori han indtog en saa venlig Holdning over for den højærede Socialminister. Jeg troede ærlig talt, at Konklusionen af det skulde være blevet, at det ærede Medlem havde givet en varmere Tilslutning til Ministerens Lovforslag, end Tilfældet blev. Det ærede Medlem skuffede mig i denne Forbindelse, og desværre, det er jo ikke første Gang, at det er sket, for jeg havde paa Grundlag af de Udtalelser, som det ærede Medlem fremsatte i den Valgtale, han holdt i Radioen forud for Valget,